

der siges i modsat Retning. Ligesom Formændene i andre Byer har jeg Gang paa Gang set, at en Lejer, som jeg har raadet til at gaa til Retten, fordi ikke alene jeg selv, men ogsaa et tidligere Nævnmedlem, hvis Skøn jeg har æsket, har følt os overbevist om Sagens Oplagthed, har givet blankt op af Frygt for, at Retten ikke vilde finde Misforholdet „aabenbart“. Kun i ganske enkelte Tilfælde har Lejeren vovet Skridtet. Frygten for Følgerne og ikke manglende Grund til Klager er det, der har medført den sparsomme Brug af Aagerparagrafferne, og vi hilser det derfor med Glæde, at de er blevet bedre i Lovforslaget baade med Hensyn til Lejerens Sikring mod Opsigelse paa Grund af en rejst Sag og med Hensyn til Muligheden af offentlig Paatale. Kun et endnu kunde vi have ønsket her: at det blev paalagt Underretterne at fremskynde Sagernes Behandling, saa at der gives en bestemt Frist for deres Varighed, bl. a. for at Flyttedagen saa vidt muligt ikke skal overskrides.

Under Forslagets 1ste Behandling har der været rejst Krav om, at en Lejlighed skulde gaa over til fri Raadighed for Ejeren ved indtrædende Ledighed. Skønt dette vel ikke skal betyde en *saa* fri Raadighed, at Lejligheden fremtidig skulde falde helt udenfor Loven, beder jeg dog med en tidligere sørgelig Erfaring for Øje om, at der — hvis noget saadant vedtages — ikke maa blive et Hul i Loven her, saa at saadanne Lejligheder ogsaa falder udenfor Aagerbestemmelserne, der saa hurtigt vilde miste deres Betydning.

Opretholdelsen af Tilflytningsbestemmelserne er selvfølgelig en Torn i Kødet paa alle Provinsboere.

Med Hensyn til Forholdene i *Odense*, der prises som særlig idylliske, vil jeg gerne fremhæve, at Henvendelserne til Hjelpekassen derovre hovedsagelig drejer sig om *Hjælp til Betaling af ublu Huslejer*. Og endelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa Husvildtallene paa Side 32 i Lovforslagets Tillæg (Skrivelsen fra Københavns statistiske Kontor), der viser, at samtidig med, at Gennemsnitsstørrelsen af alle Landets Husstande jo er faldet i de senere Aar, er den *steget* for de husvilde Familiers vedkommende, nemlig fra 5,24 til 5,77, hvilket viser, at det er de børnerige Familier, det gaar ud over. Især ses det tydeligt af Tallene for April 1925 og Oktober 1926.

Jeg takker endnu en Gang for, at Udvalget har villet modtage os.

V. Porsdal,
Roskilde.